

maandag 9 december 2019

Weer een weekje Ghana.

Afgelopen zaterdag in Accra geland, waar, als altijd, de twee Tony's ons opwachtten.

Dit keer geen soloreis. Jeroen, de voorzitter van mijn Rotary Club, mag zijn eerste Ghana-ervaringen opdoen. De club heeft voor 2020 het plan om in het dorp Fetentaa in een basisschool enkele micro flush toilets te laten bouwen met eigen watervoorziening.

Ik leg e.e.a. komende week wel verder uit.

De eerste avond in Somewhere Nice Hotel was aldaar gevuld met indringende gesprekken en het werd weer eens erg laat.....

En 's morgens moesten we alweer vroeg vertrekken. De lange rit naar Berekum.

Uiteraard weer eens geen ontbijt. Komt wel bij een van de busstops.

Alle "commercials" waren nog aanwezig op de deur. Officiële instanties hebben niet voor niets

als een van hoogste doelen om te worden gezien. Of zo.....

En dan gaat een kersverse "obroni" ondergedompeld worden in het "zwarte continent".

Het ontbijt bestaat dan onderweg uit een verrukkelijk vruchtensapje en een soort sausijzenbroodje,

Neem geen broodje beef burger. Dat gaat met sla en alles gewoon in de magnetron.....

En gefrituurde vis als "ontbijt" gaat ook over mijn grens heen. Ben geen Japanner...

Maar weer wat klassieke impressies van het Ghanese verkeer. Plaatjes van uitgebrande bussen en gecrashte trucks maar even achterwege gelaten....

En dan het begrip “roetfilters”.

Voor een West-Europees land waarin we mogelijk straks geen lucifer meer mogen gebruiken i.v.m. fijnstof, een onvoorstelbare situatie.

Ben inmiddels weer uitgehoest.

De avond na aankomst in Berekum werd gewoon laat.

Veel gepraat.

En derhalve dit “deeltje” maar even “over de datum getild”.

Oeps, ik haat managementtaal.....

Vanmorgen met een taxi naar Sunyani, omdat de bisschop tijd voor ons had ingeruimd.

Allerhartelijkste ontvangst waarna hij Jeroen, als introductie, uitgebreid de historie, ontwikkeling en doelen en resultaten van onze projecten ging uitleggen.

Hij heeft het totaalconcept nu door en zich eigen gemaakt.

Ook is het attitudeprobleem van de landbouwgroep ter sprake gebracht. Na een recent, door ze zelf veroorzaakt, ongeval met de driewieler, staat de hele groep klem in de “gimme-mode”.

Ze verlangen compensatie en geld voor gederfde voeding en zo.

Ondanks alle pogingen om ze te doordringen van eigen verantwoordelijkheden als een eigen coöperatie.

We hebben intens gesproken over de wijze van werken van grote organisaties als de UNHCR die niet bij machte blijken om dit gedrag bij hun doelgroepen om te buigen.
Ga ik via dit medium verder niet dieper op in, maar het kan straks wel consequenties hebben over met wie we echt iets kunnen opbouwen.
Morgen horen we vrij zeker vanuit het andere deel van onze doelgroep, de community van Fetentaa, een totaal ander geluid.
Morgen de meeting met de Chief en elders van Fetentaa. Dan zal ik ook meer vertellen over de projectdetails.

De lunch bij Green Leaf was weer overvloedig en lawaaiig.
Om daarna een Ghanese bookstore te bezoeken, waarin je bij je bestelling niet zozeer de titel van het boek moet opgeven, maar de coördinaten en diepte waar dat de vorige keer wel werd gevonden.
Gelukt!

Via een lokale supermarkt en een simcardhandel uiteindelijk weer Sunyani achter ons gelaten.

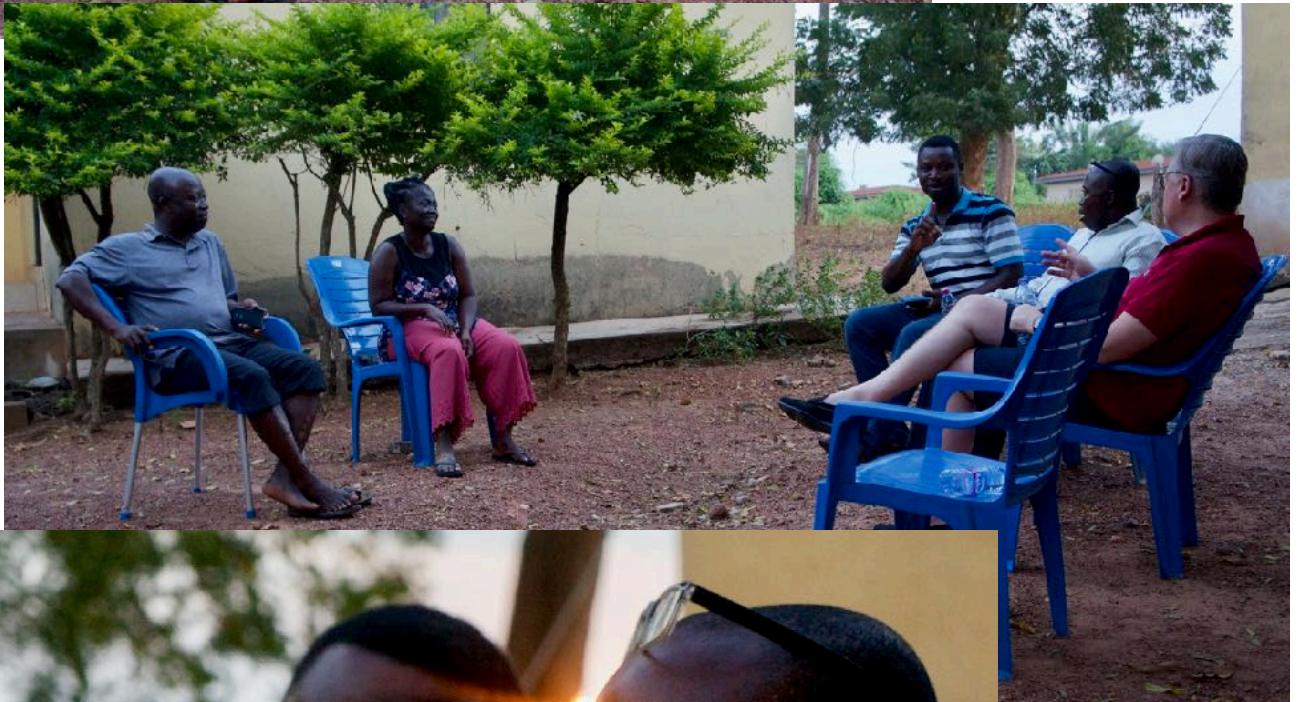
En passant nog “even” doorgerost naar Drobo, omdat Tony een klein beetje z’n voor een rijbewijsverlenging noodzakelijke documenten had vergeten.

Onderweg de discussie voerend of er in die schoolbus voor ons nu tweehonderd of driehonderd “zwarte kwetters” waren geperst.....

Na Drobo nog even bij een "sister" van Tony Boateng het anker uitgegooid om wat water te bemachtigen. En leg dan in Nederland maar eens uit dat je met twee tot nu onbekenden binnen twee minuten compleet de slappe lach kunt hebben over iets met een flesje water. Verrukkelijke mensen.

Het werd weer eens laat.
Dora zat al in Berekum te wachten.
Jeroen heeft zijn eerste ervaring eten-met-je-rechter-handje mogen beleven.
En Tony is weer eens zijn iPhone kwijt.
Ligt waarschijnlijk in de auto in Sunyani, maar Tony zonder iPhone is een “wereldramp”.

Morgen de meeting met de Chieft en elders van Fetentaa.
Morgenavond de meeting met de Rotary Club in Sunyani.
Wordt weer laat!!!!

Wordt vervolgd.....

dinsdag 10 december 2019

Vandaag de meeting met de Chief en elders van Fetentaa. Het was absoluut traditioneel en maximaal indrukwekkend. Laat ik het maar weer een keer beperken tot wat plaatjes en wat losse opmerkingen daarbij....

Kleurrijk...
Je spreekt tot de Chief via de linguist.

De Chief zelf zit op z'n troon, omgeven door de dorpsoudsten. En dat waren er velen.

Eerst is er uitgebreid handenschudden
en zo.
En het overhandigen van de fles
“Schnapps” als uiting van gebaar van
welkom.

Tony Boateng was mijn "spokesman".

Met heel veel
souffleerwerk....

De sfeer was
relax.

Onder de
alziende blik
van de Queen
Mother...

Intussen is ons hele project volledig omarmd door de community van Fetentaa.
Zij zijn een pro-actieve en waardevolle partner geworden.
Details over al de gesprekken passen een klein beetje niet in deze verslagjes, maar wees ervan
overtuigd, dat het project via Fetentaa vandaag een immense boost heeft gekregen!!!

Dan eindig je met nog een keer het heen en weer
schuiven van een fles genever of zoiets.

En daarna die vreselijke onvermijdelijke foto....

En toen kon hij
het weer eens
niet laten.....

Een geweldige dag!!!!

Oh ja....

Nog een paar “kleine dingetjes”:

ik ben vandaag officieel tot lid van de Fetentaa community benoemd.

Touching!!!

Ennuh.....

volgend jaar is er een ceremony waarin ik wordt ingewijd als mede-Chief van Fetentaa.....

Hoe leg ik dat thuis weer uit?

Misschien maar niet.....

Wordt vervolgd.....

woensdag 11 december 2019

Gisteravond een lange avond.
De meeting met RC Sunyani
Central.

We hebben ons verhaal kunnen
doen.

Dan blijkt dat ze projecten met
micro flush toilets al vele malen
hebben gedaan en de specifieke
kennis in huis hebben.

Alle contacten zijn gelegd en we gaan specifieke
bouwtekeningen krijgen.
Belangrijk is nu om het aantal benodigde units te
gaan bepalen. Afhankelijk van het aantal kinderen
op een school. Gemiddeld gebruiken 25 kinderen
één unit per dag.
Wij gaan met ze in contact blijven en het plan is
om eind 2020 alles te hebben gerealiseerd.

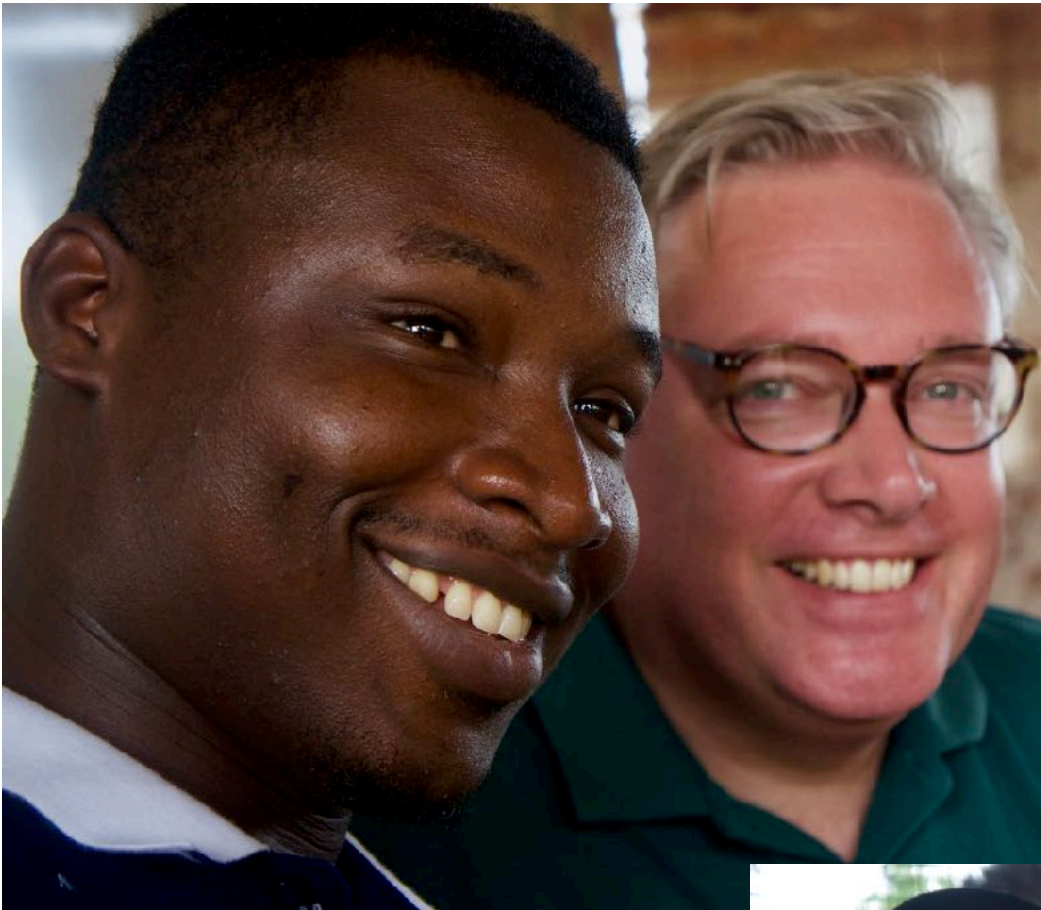

Vanmorgen pas laat opgehaald om naar het kamp te gaan. De sportkleding die we hadden gekregen van "De Meervogels" in Zoetermeer, alvast in euroshoppers mee naar het kamp. Morgen worden ze officieel overhandigd. Daarvan dan ook weer ongetwijfeld foto's. Waarschijnlijk ook weer mijn niet-favoriete groepsfoto.....

De middag werd grotendeels in beslag genomen door een meeting met de landbouwgroep.

Enkele leden gebutst en gehavend na een ongeval wat ze zelf met acht man in de driewieler hadden veroorzaakt.

De discussies daarna hebben waarschijnlijk voor Jeroen weer een andere wereld geopend. De wereld van refugees die menen een claim te hebben.

Sylvester kreeg het zwaar te verduren. En de nodige onjuistheden en verwijten waren niet van de lucht.

Tony toonde zich weer eens een groots leider en uiteindelijk werd er een voorstel uit de hoge hoed getoverd waarover de groep als team mocht nadenken.

En of de participatie nou onverdeeld was.....

De samenvatting kan zijn dat hun focus nog steeds een compensatie voor de geleden schade was.
Het voortbestaan van het project is ter sprake gekomen.....

Tja.....

Vlak voor sunset
toch nog even een
bezoek aan de
tailor shop.

Yolanda op een kleedje en
obroni-met-flesje-water op
de stoel.....

De boodschap van een
paar maanden geleden
was geland.
De weerbarstige individuen
in de groep waren er door
Yolanda uitgeflikkerd.
En de wensen die werden
geuit waren reëel.
Positief!!!!

Ze hebben weer onze
aandacht verdiend.

**"A chattering bird
builds no nest."**

- African proverb

Wordt vervolgd.....

vrijdag 13 december 2019

Dit deeltje wordt gecomponeerd in een hobbelende VN-bak onderweg naar Accra.

Een garantie dus voor een massa typefouten.

Zal m'n best doen.....

Vanmorgen Ben Rose Hotel in Berekum weer achter ons gelaten.

Afscheid genomen tot januari a.s.

De laatste werkdag gisteren werd gestart met een bezoek aan het Holy Family Hospital om de tandartsstoel nog eens te zien die we daar in 2017 hebben laten installeren.

Onderweg moest Tony echter eerst nog even naar de kapper.

Z'n haar was wat "bushy".

Klein zaakje waar drie kappersstoelen in gebruik waren, en passant uit de vitrine schoenen en behang kon worden gekocht, de tv luid stond te loeien en in het halletje bij de ingang een jongedame in een telefoonkaartshopje druk bezig was met haar ochtendtukje.

De stoel was in gebruik.

Alles zag er keurig uit!

Buiten had de compressor een eigen huisje "Afrikaanse-stijl" gekregen. Met hek en slot!

Vervolgens nog even een snel bezoek aan de school waar we januari ECG-lessen gaan geven om daarna in het kamp officieel de uit Nederland meegenomen sportkleding aan Addison te overhandigen. Kleding die door “De Meervogels” in Zoetermeer ter beschikking was gesteld. Er ligt nog een aantal trainingspakken thuis, omdat de koffers maximaal waren volgepropt. Geweldig!

Geen idee waarom op die foto's altijd “officieel-serieus” moet worden gekeken. Ze waren er echt blij mee.

Eind deze maand zal alles bij een sportdag van de school worden gebruikt. Ik hoop er foto's van te mogen krijgen.

Voor die “fun games” was ook sponsorgeld meegenomen, bijeengebracht door enkele leerlingen van het CCNV, de school die een aantal keren met ons is mee geweest naar Ghana. Het geld zal door een aantal betrouwbare mensen hier worden beheerd en zo op de juiste wijze worden aangewend. Dank aan allen die dit hebben mogelijk gemaakt.

Tja, en dan vind hij weer eens dat hij te weinig op de foto's staat. Vergeet dan kennelijk dat hij immer mijn toestel heeft geconfisqueerd. En dan moet dit dus de oplossing zijn????

Vandaag konden we een kijkje nemen op het land. Woensdag is taboe. Dan mag er niemand werken of zijn. De ancestors mogen dan niet worden gestoord!

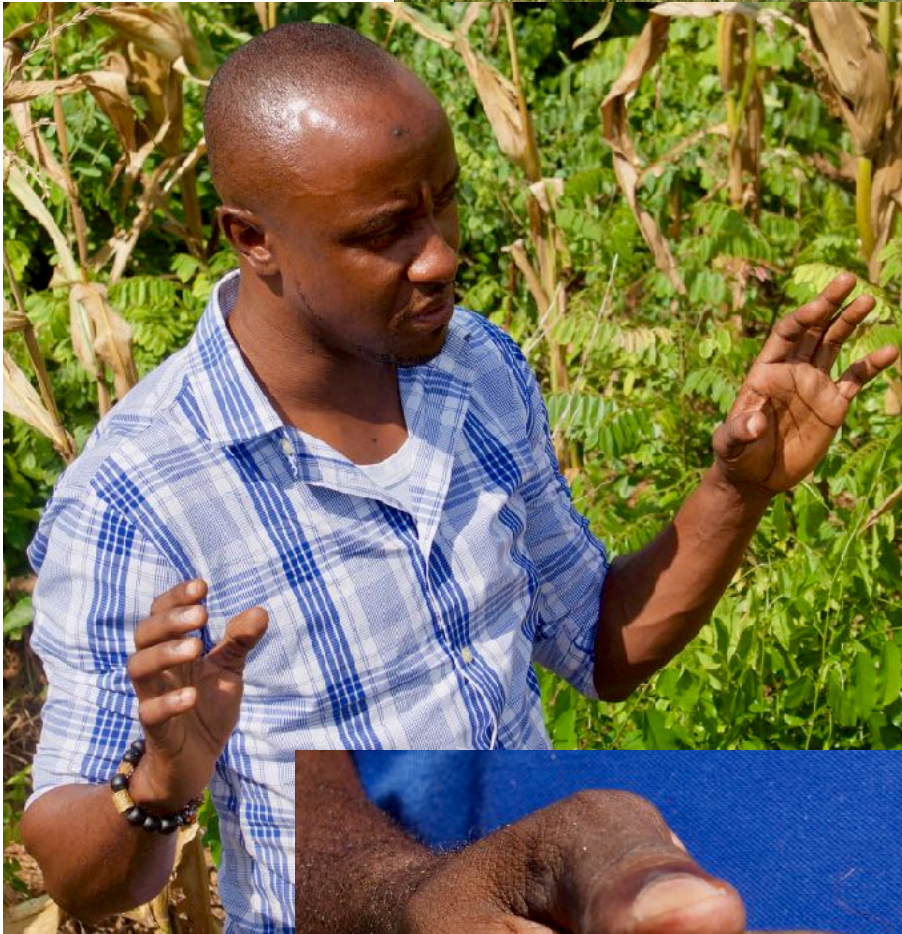

Het fundament voor het farmhouse lag er eindelijk. De weg was eindelijk begaanbaar en binnenkort kan ook de boring worden gerealiseerd.

De maïs was bijna klaar om te worden geoogst.

Terwijl ik dit type worden aan de kant van de weg door het open raam wat "oliebollen" aangeschaft. Heerlijk!

Er groeit verder van alles!
Ocru.
Lekker in de soep.

En uiteraard tomaten.

En zelfs staand op een boomstronk staat meneer weer eens met de wereld te “contacten”...

Staat hij eindelijk eens op de foto, blijkt dit toch weer nodig te zijn.....

Zucht.....

's Middags weer terug naar het kamp.

Weer een meeting met de agriculture group.

Horen wat ze gisteren onderling hadden besloten betreffende de claim die ze menen te hebben na het incident met de driewieler.

Nou.....

Uhhhhh.....

Ze hadden eigenlijk niets besloten en kwamen weer zielig doen terwijl het slachtoffer demonstratief de röntgenfoto onder z'n niet gekwetste arm klemde.

Daarna brak er compleet chaos uit waarbij de groep toond geen team te zijn, geen leiderschap te hebben en alleen als individuen te willen optreden.

We hebben toen krachtdadig de meeting ontbonden.

Simpelweg niet mee samen te werken.

Onbetrouwbaar.

En intussen staat onze tweede doelgroep, de community van Fetentaa, al te trappelen om mee te doen.

Tja.

We gaan vrolijk door met mensen die het concept wel omarmen.

Intussen is de achterbank gevuld met een overdaad aan banaantjes en pinda's. Wederom door het open raam aangeschaft. Ghana is één grote drive-in shop. of zoiets. Op naar Accra waar we e.e.a. zullen afronden.

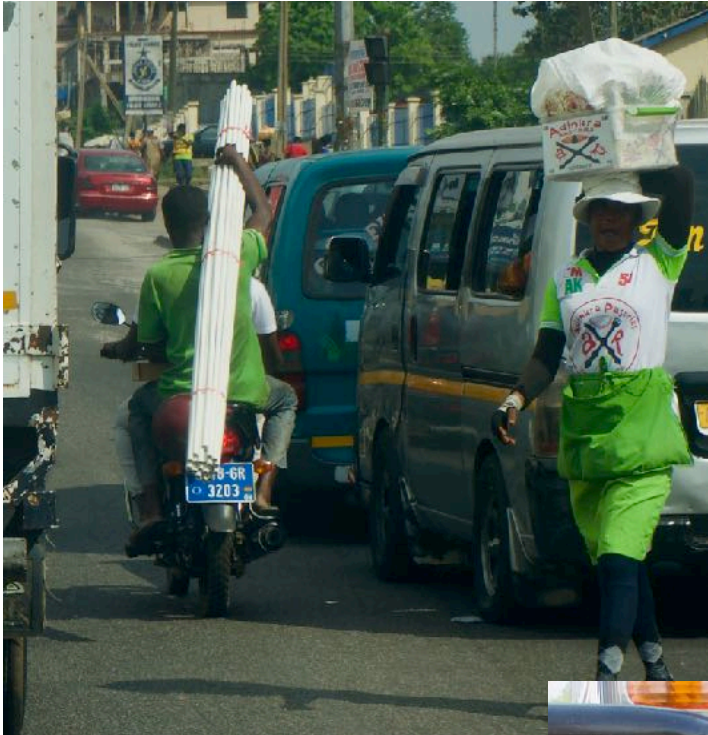
Plaatje in het kamp.

Zo mooi aansluitend op:

Wordt vervolgd..

zaterdag 14 december 2019

Gisteravond heel laat aangekomen in Accra. Eerst in Sunyani nog even kort met Linus over zijn concept project gesproken. Moet ik nog echt in duiken.

En dan kost Kumasi best een paar uur om doorheen te komen.

Tony vond al dat het stuur wat raar stond te trillen.

Bij inspectie buiten niets te zien.

Tot een felle knal links voor aangaf dat de band het had begeven.

Geen probleem.
Gewoon even aan de kant van de weg het reservewiel monteren.

Alleen heb je dan geen reservewiel meer.

En dus.....
 Na 5 km een zelfde knal
 rechtsvoor.
 Toen was er een
 reuzenprobleem!!!
 Hoe het gebeurde weet ik
 niet, maar na een tijdje
 stopte er een rokende en
 rammelende sleepwagen.
 Hele handel er op en wij er
 in.

Alleen bij een police barrier moet je even weer uitstappen en daar langs lopen om verderop weer plaats te nemen.
Soms zijn zelfs in Ghana dingen niet helemaal legaal.
De rit duurde minimaal vijf kwartier en toen stonden we bij een tire centre aan de kant van de weg bij een stadje.
Geen juiste maat aanwezig.
Dan neem je een taxi naar een andere bandenboer waar uiteindelijk twee kakelverse exemplaren werden bemachtigd.
Achterin de veel te kleine laadruimte en een touwtje er omheen.....
Monteren ging toen gelukkig snel.
Ergens tegen 11PM bereikten we de zuster van Tony Boateng die voor ons had gekookt.
Vreselijk hartelijke en gewoon heerlijke mensen.
Houden we contact mee.
Ruim na middernacht in het hotel en als een blok geslapen.
Vanmorgen alvast ingecheckt en vanmiddag even naar de beach.
Waarna de nachtvlucht ons weer weg voert van dit intrigerende land, waarin ondanks alle ellende, zoveel gebeurt. Ghana verandert echt en we hebben heel veel bereikt deze week.
Januari deze kant op om les te geven.
Kijk er alweer naar uit.

Wordt in januari 2020 weer vervolgd.....